

til et Embede, og jeg var villig til mere. Og saa sagde det ærede Medlem, at det havde jeg ganske rolig fundet mig i blev skrevet i „Nordre Birks Tidende“. Jeg skal lige overfor dette sige, at jeg har aldrig hørt Tale om denne Artikel i „Nordre Birks Tidende“ før nu, det ærede Medlem kommer frem dermed. Det ærede Medlem siger: Jo, det maa Justitsministeren have vidst, for hans Svoger, Museumsdirektør Mollerup, gik ud og truede Forfatteren (Afbrydelse af *Borgbjerg*): Det ærede Medlem sagde udtrykkelig *Museumsdirektør Mollerup (Borgbjerg)*: Jeg tænkte paa *Doktor Mollerup*. Naa, det ærede Medlem tænkte paa *Doktor Mollerup*, det ærede Medlem mener altsaa, at jeg skal være Tankeløser og vide, at han tænkte paa *Doktor Mollerup*: Ja, *Doktor Mollerup* har ganske vist været min Svoger, det har Museumsdirektør Mollerup ikke. Men jeg anser det ærede Medlems Oplysning for at være fuldstændig urigtig, og jeg fatter ikke, af hvilken Grund noget saadant skulde være sket. I alt Fald er det ikke sket efter min Anmodning. Det ærede Medlem siger, at Birkedommer Valeur og hans Fuldmægtig anstillede Undersøgelser om, hvorfra Artiklen stammede. Jeg kender intet dertil, jeg har ikke foranlediget noget saadant; men det kunde jo gerne være, at Justitsraad Friis, som er Fuldmægtig hos Birkedommer Valeur, kunde have haft Lyst til at vide, hvem der lavede den Slags Røverhistorier. Justitsraad Friis har nemlig aldrig ordnet noget Laan for mig, det er fuldstændig vild og forrykt Fantasi. Det ærede Medlem sagde ogsaa i denne Forbindelse, at Justitsraad Friis havde solgt Grunde for mig kontant. Det er fuldstændig vild og forrykt Fantasi. Han indførte mig paa Skydebanen, siger det ærede Medlem — det er af samme Skuffe. Han indledede Forretningsforbindelse mellem Køhler og mig — det er af samme Skuffe, jeg kendte Køhler, længe før jeg kendte Justitsraad Friis, og længe før jeg kom paa Skydebanen. Saa siger det ærede Medlem, at det var godt, Justitsraad Friis arrangerede det Laan, for det var et kritisk Tidspunkt for mig; der skulde betales Renter af det store engelske Laan; jeg optog i 1901, før Systemskiftet. Ja, naar det ærede Medlem ikke selv havde sagt, at han ikke er normal, vilde jeg ud fra dette begynde at spørge mig selv, om det ærede Medlem virkelig er normalt. Thi jeg har aldrig optaget noget engelsk Laan, jeg har heller ikke optaget noget Laan før

Systemskiftet eller i Anledning af Systemskiftet, jeg har ikke haft det nødvendigt. Saa siger det ærede Medlem, at Sagfører Peschardt var med at ordne Laanet — jeg ved ikke, hvilket af disse Fantasilaan det skulde være —, og i den Anledning blev han Justitsraad. Sagfører Peschardt har aldrig udført nogen som helst Forretning for mig.

Saa talte det ærede Medlem om, at i 1904 var det omtalt i Bladene, at Clauson-Kaas vilde lave Dyrehaven, eller i alt Fald et Stykke af den, om, og jeg var med til at billige Planen, og paa et hængende Haar var den lykkedes. Jeg har aldrig haft det mindste dermed at gøre, og efter hvad jeg ved, har der aldrig i Landbrugsministeriet, under hvilket Dyrehaven sorterer, været Tanke om at gaa ind paa de Planer, Clauson-Kaas muligvis den Gang maatte have haft.

Det ærede Medlem talte derefter om „de 8“s Bevilling. Han siger, at „de 8“ skaffede sig alle mulige Garantier og sluttede en Kontrakt om Opførelse af et Teater med Hein & Møller-Holst. Ja, det er rigtigt nok, men efter alt, hvad der var mig bekendt, ansaa jeg ikke en saadan Kontrakt for at være betryggende, og jeg tror ogsaa, at efter alt, hvad der senere er oplyst i Anledning af Forhandlingerne om Telegrafbygningen, vil enhver indrømme, at jeg paa dette Punkt saa fuldkommen rigtigt.

Saa siger det ærede Medlem: Men „Bona“; der fik Lindstrøm en Bevilling, og de ledende Mænd i „Bona“ — det var Overretssagfører Kiær og en Mand, jeg for Resten ikke kender, der hedder Carvil — vare tillige Ledere af et andet Foretagende, et Aktieselskab, der hedder „Mikkelsborg“ — der skulde det ærede Medlem for Resten flytte hen —, og dette Aktieselskab havde indgaaet en Forretning i Marts 1906 med min Svigersøn. Jeg synes nu, at det er lige haardt nok, at det ærede Medlem, for at komme mig til Livs, skal drage de Forretninger, som min Svigersøn mulig maatte have gjort, med ind i Finanslovbehandlingen. Jeg skal dertil sige, at jeg kender intet dertil, men efter det ærede Medlems egen Fremstilling ser jeg ikke, hvorfor der skulde være saa stor Grund til at anse en saadan Forretning for at være, som han sagde, en Proformaforretning. At en Ejendom den 1. Marts 1906 købes af en Mand, og han 4 Dage efter sælger den med Fordel, er noget, der ikke er saa uhyre sjældent. Det hænder ofte, at en Mand faar Øje paa en Ting, som efter